

Περιεχόμενα
Κρήτη
Ελλάδα/Κόσμος
Αθλητισμός
Πολιτισμός & Διασκέδαση
Επιστήμη & Τεχνολογία
Εκπαίδευση
Οικονομία
Υγαιθρος
Προεκτάσεις
Πληροφορίες
Υπηρεσίες
Αφιέρωματα
Pets Life - Κατοικίδια

Ψηφοφορία

Ποια είναι η κυριότερη απία για την πώση του ηρακλειώτικου ποδοσφαίρου και την «εξαφάνιση» του από τις επαγγελματικές κατηγορίες;

Η κακή διαχείριση από πλευράς διοικήσεων των ΠΑΕ και η μη αξιοποίηση των ταλέντων των ομάδων.
 Η γενικότερη οικονομική κρίση
 Η έλλειψη στήριξης από την τοπική κοινωνία
 Η ανεπάρκεια ποδοσφαιρικού δυναμικού σε επίπεδο παικτών, προπονητών και παραγόντων.

- ### Ειδήσεις Κατηγορίας
- ➔ Ο Ε.Ο.Σ. Λασιθίου στη γιορτή του Αγίου Ιωάννη στο Μαρμακέτο
  - ➔ "Λαμπενούζα", ένα έργο για τους πρόσφυγες επί σκηνής
  - ➔ Εκτός τελικού της Eurovision η Ελλάδα
  - ➔ Διάλεξη στο Ρέθυμνο
  - ➔ Σεμινάριο "Λόγος - Φωνή - Στάση Σώματος"

Από την Κρήτη στο Μπουένος Άιρες

Γράφει ο Μίνως Σωμαράκης

Τώρα πώς ξεστράτισε η κουβέντα μας και πιάσαμε να μιλάμε για το «Τραγούδι του Νεκρού Αδελφού», δεν το κατάλαβα. Σίγουρα όλες οι από καρδιάς συζητήσεις ξεστρατίζουν. Και με τη Γεωργία Βεληβασάκη έτσι πάντα οι συζητήσεις μας. Εγκάρδιες. Ενώ πρόθεσή μου ήταν να ακούσω περί του "Aleli" (De Creta a Buenos Aires), είχα απέναντί μου μια κοπέλα με απόλυτη συνείδηση πως, ευρισκόμενη στα πάτρια εδάφη, έπρεπε να κοινωνήσει το νόμα της παράδοσης του τόπου της. Απ' το Μπουένος Άιρες στην Κρήτη λοιπόν και εκ των πραγμάτων συνέχισα για τούτο το παμβαλκανικό τραγούδι που στην Κρήτη το καταγράφει ο Αριστείδης Κριάρης με τον τίτλο «ο Καταχανάς», τουτέστιν ο βρικόλακας, γιατί βέβαια τι άλλο είναι ο Κωνσταντής που σηκώνεται από τον τάφο για να φέρει την Αρετή από τα ξένα; Και καλά μέχρι εδώ, αλλά να τραγουδιέται «εις την στράταν (οδόν) ήτοι κατά την πορείαν όταν μεταβαίνουν οι γαμηλιώται να πάρουν την νύμφην»; Μα, Γεωργία μου, η κόρη, στις τότε κοινωνίες, φεύγοντας από το σπίτι του πατέρα της, ακόμη και στο διπλανό να πήγαινε, αν ο γαμπρός ήταν συγχωριανός, ξεντευόταν. Κοινωνίες κλειστές, ασφικτικές με τους δικούς τους νόμους. Να λοιπόν την Αρετή στα ξένα. Κι ο γάμος όρκος απαραβίαστος. Ιδού κι ο Κωνσταντής που τον τηρεί ακόμα και νεκρός.

Τότε λοιπόν που το τραγούδι αποτελούσε μέρος ενός κοινωνικού δράμενου, ήταν φυσικό να άδουν τη συγκεκριμένη παραλλαγή στην πορεία προς το γάμο. Και καθώς συνειρμικά με πήγε ο νους στο Μιχάλη Γκανά και ψιθύρισα τους στίχους: "Μια μάνα γύρευα να βρωμ' εννιά μαχαίρια στο πλευρό και με τη μια της κόρηγοργόνα σε βαπόρι /τη βρίσκω στα βασιλικάσε πέντε όνειρα κακά και μες τα καρυσφύλλιαμε την ψυχή στα χείλια/Να πιάνε μια νεροποντήνα ξύπναγε τον Κωνσταντήνα πάει βρεγμένος σπίπιμε το διπλό το σύρτη/Να του φορέσει τα στεγνάνα τον μαλώνει σχανάκι ας είναι η μια της κόρηγοργόνα σε βαπόρι" διατρέχοντας την απόσταση από την Κρήτη στην Ήπειρο, είδα τα μάτια της Γεωργίας να υγραίνονται και κατανόησα το μέγεθος της ερμηνείας της το "γιατί" και το "πώς" της εσωτερικότητας, το υψηλό και το μεγάλο.

Γιατί άλλο η ωραία, η ικανή, να διεκπεραιώσει φωνή και άλλο η φωνή που ερμηνεύει, που κουβαλά το πάθος του μέλους και του στίχου, αυτό που οι Ισπανοί έλεγαν Duende, "ψυχή" ή πιο σωστά "δαίμονα" με την αρχαία έννοια της έμφυτης ένθεης παρουσίας. Και, ακούγοντας το "Aleli" διαπιστώνεις αμέσως από το πρώτο τραγούδι την παρουσία αυτού του πάθους, του Duende, στη φωνή της Γεωργίας. Φυσικά, το πεδίο για την ανάπτυξη της φωνής το δίνουν οι εξαιρετες μουσικές που υπογράφει κυρίως ο Luis Borda, αλλά και ο Ανδρέας Ζιάκας και ο μέγας Carlos Gardel (ένα τραγούδι). Υπάρχουν και δύο τραγούδια εξαιρετικά γνωστά στο ελληνικό κοινό. Το πρώτο, με τίτλο "La pastora" (η Βοσκοπούλα), είναι το πασίγνωστο «Μια βοσκοπούλα αγάπησα». Οι πλείστοι το θεωρούν ελληνικό δημώδες, τουτέστιν ανωνύμου του Έλληνα σε μέλος και στίχο. Εδώ μας γίνεται γνωστό πως πρόκειται για σεφαραδίτικο τραγούδι (των εξ Ισπανίας διωχθέντων Εβραίων) που τους ελληνικούς στίχους έχει γράψει ο Γεώργιος Ζαλοκώστας. Η Γεωργία συμφωνεί μαζί μου, ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευτυχία και δόξα για έναν ποιητή από το να ξεχαστεί το όνομά του μέσα στη χοάνη του δημοτικού τραγουδιού και οι στίχοι του να τραγουδιούνται πια ως παραδοσιακοί... Κάτι αντίστοιχο συνέβη με τον Ιωάννη Βηλαρά και το «Πουλάκι Ξένο» που έκαμε γνωστό στο Πανελλήνιο ο Κουλουριώτης (Σαλαμίσιος) Γιώργος Παπασιδέρης. Στο "Aleli" η "Pastora" ερμηνεύεται έξοχα από τη Γεωργία Βεληβασάκη και το Θεωρή Βουτσικάκη.

Το δεύτερο τραγούδι είναι το μυθικό πια ριζίτικο «Αγρίμια κι αγριμάκια μου»... Επιχειρείται μια εκδοχή με στοιχεία από τη ροκ μουσική με αυτοσχεδιασμούς... Έτσι αλλάζει το ύφος, αλλά το ήθος παραμένει αλώβητο. Και αυτό είναι που μετράει στην παράδοση θεωρούμενη, όχι σαν είδος μουσικό, αλλά σαν είδος που χρήζει επιδημιουργίας με επίγνωση. Στο συγκεκριμένο τραγούδι η Γεωργία τραγουδά παρέα με τον αδερφό της Ανδρέα Σμυρνάκη.

Θα ήταν κουραστικό και άσκοπο να απαριθμήσω τις δεδομένες αρετές ενός εκάστου από τα δεκατρία τραγούδια του "Aleli"... Περιορίστηκα στα δύο και «εξ όνουχος τον λέοντα». Να προσθέσω ότι ο τίτλος «Από την Κρήτη στο Μπουένος Άιρες» αποδίδει πλήρως τα ηχοχρώματα και το μουσικά ιδιώματα που ακούγονται. Και να ενώσω κι εγώ τη φωνή μου με του Luis στον τίτλο του πρώτου τραγουδιού για ό,τι συμβαίνει γύρω μας: Verguenza! Ντροπή!

 Εκτύπωση |
  E-mail |
  Προσθήκη στ' Αγαπημένα

3

Στατιστικά Άρθρου

Αρθρογράφος:
 Πατρίς

Ημερομηνία δημοσίευσης:
 10/3/2016

 Εκτύπωση Άρθρου
 Αποστολή με email
 Προσθήκη στ' Αγαπημένα

Αναζήτηση

Αναζήτηση στις ειδήσεις του patris.gr

Σχετικά Forums

- ➔ Πολιτισμός/Διασκέδαση
- ➔ ΜΟΥΣΙΚΗ
- ➔ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
- ➔ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ